

Hard licht en boterzachte contouren in Casteelse Poort

EXPOSITIE EWALD SORBI EN NIENKE FABER

door Antonie den Ridder

De Zettense schilder Ewald Sorbi leeft in een vreemd universum, waarin parachutisten zo maar uit de lucht vallen in de achtertuin. Waarin paspoppen in bushokjes wachten op buslijn 45 en gebouwen als gigantische verhuisdozen het zicht op de horizon wegnemen. Maar na die eerste conclusie volgt al snel een tweede. Ook wij leven in datzelfde vreemde universum. Ook wij kijken uit het raam naar het ons zo vertrouwde landschap en we zien een felgekleurd lint door ons beeld kronkelen. Een windvaan, losgerukt van de mast. Tussen het afval langs de kant van de weg staat een etalagepop als een geplastificeerde lifter. Een tikje vreemd, maar mogelijke verklaringen volgen de verbazing op de voet. In onze wereld is plaats voor vreemde combinaties, voor nauwelijks te overbruggen tegenstellingen, die elkaar desondanks innig omhelzen. De term magisch-realisme als omschrijving van de schilderijstijl van Sorbi is dan ook ontoereikend en zelfs misleidend te noemen. En wanneer gesteld wordt, dat Sorbi balanceert op de grens van realiteit en fantasie dichten we de realiteit beperkingen toe, waarvan ze in het dagelijks leven geen blijk geeft. Wel mag op basis van het getoonde werk geconstateerd worden, dat de schilder vaak geen genoegen neemt met het éénduidige beeld en bij de toeschouwer het vermoeden van verhaal op wil roepen. Het licht in de landschappen is hard en scherp, zodat een haast lucide helderheid de details in de landschappen isoleert en verzelfstandigt. En in het werk '*Clair de Lune*' zijn de wolkenflarden, die een bleke maan verhullen en het onaardse blauwe licht de beeldelementen, waarmee Sorbi dramatiek in een verstilld landschap oproept. Juist in dit schilderij laat hij zien in belangrijke mate een romantisch schilder te zijn en weinig verwantschap te hebben met de, in symboliek gedrenkte, surrealistische benadering van de werkelijkheid. Bij Sorbi overheerst de verwondering over bizarre samenlopen van omstandigheden in de visuele wereld, maar hij schroomt evenmin om zelf doelbewust met een schilderij kunstige ingreep die verwondering op te roepen. Desnoods verknijpt hij het beeld en schildert een strook, die weliswaar de wolkenhemel spiegelt, maar in vorm zelfs niet de illusie van sloot of vijver oproept. Toch toont de klaarheid van de schilderijen ook de beperkingen van de schilder. Gezichten en wolkenhemels missen in bepaalde gevallen de verfijning, die de kleine stillevenen tot zulke juweeltjes maakt.

De aardsheid van de werken van de Valburgse exposante Nienke Faber krijgt in deze tentoonstellingscombinatie door het contrast een zware klemtoon. Keramische werken met eenvoudige vormen en een rijk scala aan aardetinten. Opvallend mooi is een tors in gele chamotteklei met de titel "Beweging". Door de zachte afrondingen van de vormen en de vloeiende lijnvoering ontstaan boterzachte contouren, die het oog vertroetelen.

Schilderijen van Ewald Sorbi en keramiek en bronzen beelden van Nienke Faber tot en met 27 maart in koetshuis Museum De Casteelse Poort, Bowlespark 1a te Wageningen. Open dinsdag t/m zaterdag 12.00-16.00 uur en zondag 13.00-16.00 uur.